

ikke dersom det duede noget. Jeg har nemlig seet den ærede Rigsdagsmand bevæge sig i saa mange forskellige Stillinger, med saa mange forskellige Planer, at jeg virkelig vilde have stor Betænkelse ved at trøste mig ved en Erklæring fra hans Side, uagtet jeg har stor personlig Agtelse for den ærede Rigsdagsmand og anerkjender hans Fortjenester (Tscherning: Ja, Gudbevares!) saa kan jeg virkelig ikke erkjende hans Dygtighed som Fører. Er der, Ja eller Nei, en bestemt Mand, blot en eneste, som den ærede Rigsdagsmand kan peges paa, som en Mand, der er stiftet til at danne et Ministerium? Kan han, Ja eller Nei, sige, hvort den Plan bestaaer, som det vil være muligt at gennemføre? Hvilke Goder vil der opnaaes ved den; i hvilke Henseender vil den blive forskjellig fra den nærværende Forsatning? Alle disse Spørgsmaal maae ligge aldeles klare og simple for Forsamlingen, forinden den med Sikkerhed kan tage en Beslutning. Naar jeg nu seer hen til de mange Udtalelser om, at det er bedre at have Absolutisme i Fællessager end den nærværende Forsatning, naar jeg seer Henviisningen til Forordningen af 26de Juli 1854 ledsaget af en Lovpriisning af Rigsraadets Forhandlinger; naar jeg fra flere Sider hører, og det selv fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen), som ellers har stillet sig paa det constitutionelle Standpunkt, at en saadan Tilstand vilde efter hans Tanker være bedre end nærværende Forsatning (J. A. Hansen: End en aristokratisk Forsatning!) saa føler jeg, at man maa betænke sig overmaade længe, inden man kan være med at styrte en Forsatning, og derved komme paa saa usikker Grund. Den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Niernroth) har villet trøste os med en eiendommelig Udtalelse om, at der forelaa et Lokammersystem med constitutionel Ret særdigt, da Ministeriet kom til Roret, og at det var det afgaaede Ministeriums Plan. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har omtrent gjentaget den samme Sætning, men dog med den Modification, at det forrige Ministerium var aftraadt paa Grund af den Fordring, der var stillet til det om, at det skulde indføre

et Lokammersystem. Saavidt jeg forstod den ærede Premierminister, saa har der slet ikke foreligget noget saadant fra det afgaaede Ministerium, og dersom der er Tale om en saadan Plan af et enkelt Medlem af det nærværende Ministerium, saa synes det mig, at Udtalelsen bliver tilbagevisti derved, at naar det nærværende Ministeriums Plan foreligger i Fællessforsatningen, saa har altsaa det Medlem af Ministeriet underordnet sig, og vi kan dog virkelig ikke stille vore Forhaabninger til et enkelt Medlem af det nærværende Ministerium, fordi han har havt andre Anskuelse end de, han nu har. Det er i den Grad løse Løfter, han giver os, at det er mig forbausende, hvorledes alvorlige Mænd virkelig kunde byde en Forsamling, at den skulde tage Hensyn til disse. Jeg maa tilstaae, at jeg finder det uforsvarligt at udtale sig om Sligt, naar man ikke har sikkrere Grunde at støtte sig til i saa Henseende. Jeg maa saaledes have ganske andre Garantier end dem, der hidtil ere fremstillede for os, for at jeg kunde see endogsaa den ringeste Sandsynlighed for, at vi kunne komme paa en sikkrere og bedre Vej end den, som nu foreligger. — Der er en æret Rigsdagsmand, der sidder ligeoverfor mig, der knyttede lidt Haab dertil, at Forsatningen er let foranderlig. En anden Rigsdagsmand, der ellers samstemmede med ham i denne Sag, var imod denne Paragraph i Forsatningen og meente, at den var alt for let foranderlig. Jeg for mit Vedkommende maa give den ærede Rigsdagsmand, som først talte iforgaars, Ret deri, at det er en god Side ved nærværende Forsatning, at den let kan forandres. Jeg troer nemlig, at der er Spor til en friere og dygtigere Udvikling overalt. Naar jeg har det Haab, saa er det naturligt, at jo mere jeg kunde se endogsaa forandret i Forsatningen, desto mere vil jeg beroliges derved, at det vil være let at forandre den. Det Haab, kan man maastee sige, betyder ikke Meget, — det er muligt; men vi bevæge os her mellem Muligheden af at naae igjen tilbage til Forordningen af 26de Juli 1854, som mere fremtræder som det Banner, hvorom forskellige Talere sluttede sig, og at tage denne Forsatning med Muligheden af en Udvikling til det Bedre.